

☆ LA FESTERA ☆

Hi havia una vegada, una xiqueta anomenada Laia que tenia per costum mirar per la finestra. A Laia li agradava molt ballar i per això li deien LA FESTERA. Avui estava mirant per la finestra des del seu 20é pis, des de allà dalt es veuen tots els llums de Nova York, però entre tots eixos llums en destacava un, que pareixia una discoteca, però no n'estava segura... De sobte li entra un Whatsapp: ESTAVA CONVIDADA A UNA FESTA!!!

Laia estava molt contenta perquè feia temps que no anava a una discoteca, però les seves germanes Martina, Clàudia i Anna, les populars, no la deixaven anar perquè tenia un examen. Però ella ja hi havia estudiat. Que injust! Es va dir ella mateixa.

-LAIA, LAIA!!! Me he enterat de que t'han convidat a una discoteca... Ja saps de sobra que no pots anar-hi, eh!! -va dir Clàudia-

Ja estaven xafant els plans...

-Ja ho sé Clàudia- Va dir Laia en una veu tota desanimada.

-I si em disculpes ens n' anem a canviar-nos de roba -va afegir Clàudia-

-Però en el whatsapp diu que la festa és per a tots els de l'institut!

-Em dona igual! Tu no eres tan popular com nosaltres, queda't a casa!!!-va seguir-

Laia estava molt desanimada i va continuar estudiant el maleït examen de morfosintaxi. De sobte, Laia, va escoltar un soroll que venia del GARATGE. A la Laia li tremolaven les cames de POR però ella era molt valenta i va baixar. Les escales cruixien i pareixia que anava a caure. Quan baixà va veure un cotxe molt luxós amb un jove molt elegant en corbata i un tratge.

-Qui ets tu!? On es el meu cotxe? - va dir Laia asustada.-

-Tranquil·la Laia. -va respondre eixint per la porta del cotxe-

-Com saps el meu nom? - va continuar Laia, tota HISTÈRICA.-

-Sé que les teues germanes no t'an deixat anar a la DISCOTECA, he vingut a ajudar-te. -

Quan va dir això, Laia es va relaxar un poc.

-Ah, gràcies, però no tinc vestit. - es va enrecordar.-
-Això no és problema, t'he portat una SORPRESA-va dir l'home.-
-Una sorpresa? -es va estranyar Laia-. M'encanten les sorpreses!- va afegir.-

L'home va entrar al cotxe i quan va eixir duia una bossa. Laia ho va agafar i la va obrir. Era un vestit molt elegant i bonic.

-QUE BONIC!!!-va exclamar-. Moltíssimes gràcies, vaig a provar-me'l -va afegir.-

Al cap d'uns minuts, Laia va tornar amb el vestit posat.

-EM QUEDA PRECIÓS!!!-Digue Laia.-

-Però amb una condició...-va dir el home-. Hauràs de ballar un JUST DANCE a la festa.

-Però serà molt possible que em vegen-va dir Laia.-

-Fes-me cas-va insistir.-

Laia estava un poc ATEMORIDA però li va fer cas i se'n va anar a la festa en el cotxe amb ell. Quan Laia va arribar a la festa, va veure a adolescents de la seva edat. Laia tenia un poc de VERGONYA.

-Vinga, no tingues por- Li va dir el jove eixint per la porta del cotxe.-

-Ah, i enrecordat, balla el Just Dance.-

-Però què faig ara?-va preguntar la Laia, un poc POREGOSA.-

-Això ja no és el meu problema-va dir el jove.-

-Però...

En eixe moment, l'home no la va deixar acabar la frase i se'n va anar.

L'entrada de la discoteca era molt bonica i estava plena de llums de colors, hi havia un cartell amb lletres fluorescents que deia: DISCOTECA LES 12:00 PM

Laia va entrar a la festa i no va saber què fer...De sobte va veure una xiqueta que li sonava a montó i va venir cap a ella.

-Hola, sóc Andrea-va dir la xiqueta.-

-Jo sóc Laia...tu eres de 3r d' ESO?-va preguntar Laia.-

-Sí!!!-va exclamar.-

De sobte, va sonar una cançó que a Laia i Andrea els pareixia xulíssima. Van començar a moure el seu cos! ERA UN CONCURS DE JUST DANCE!

La gent les miraven i les rodejaven. Pareixia que fins i tot tenien una coreo! La gent començà a imitar-les. Després d'un temps ballant, es va acabar el Just Dance. De sobte va sonar una veu per un altaveu:

-JA SABEU QUE HEM FET UN CONCURS D'UN JUST DANCE, I LES GUANYADORES SÓN... LAIA I ANDREA!!!

-Hem guanyat!-va exclamar la Laia.-

Laia i Andrea es van abraçar. Quan va acabar la discoteca, va veure que les germanes ja se n'anaven a casa!

-Aï que faig tard!!- cridà Laia.-

-On? -preguntà Andrea.-

Laia no va poder respondre i se'n va anar corrents. Quan baixava les escales li va caure el mòbil, però de tanta pressa no se'n va adonar.

-LAIAAAAAA, el mòbil!!!-va exclamar Andrea.-

Però Laia no la va sentir.

Quan Laia va obrir la porta del final va veure que estava l'home d'abans que seguia amb el seu cotxe, esperant-la en la porta.

Laia se'n va anar amb l'home cap a casa.

-Podries anar un poc més ràpid? Que tinc pressa!!!

-El que tu digues -va dir amb una veu greu.-

El cotxe va arrencar en molta velocitat. Laia mentres mirava per la finestra va veure a les seves germanes! Quan van passar pel seu costat, Laia es va ajupir per a que no la veieren. Les germanes es van girar.

-Quin cotxe més luxós- va exclamar Anna.-

El cotxe va agafar més velocitat i les va avançar. Marina, Clàudia i Anna es van quedar enrere.

-Ja les hem avançat?-va preguntar Laia, encara ajupida.-

-Si, si-va dir el jove.-

Mentrestant, Andrea pensava com podia trobar a Laia i se li va ocórrer una cosa:

anar a preguntar per totes les cases la contrasenya del mòbil de Laia. Laia finalment, va aconseguir arribar abans que les seues germanes.

Al dia següent, pel matí, algú va cridar a la porta. Ding, dong!

-Vaig!-va dir Laia en una veu molt desanimada.-

Laia va obrir la porta. Era Andrea!

-Hola te'n recordes de mi? En la discoteca se't va oblidar una cosa-va dir Andrea.-

Era el mòbil.- continua Andrea.-

-Gràcies!-va exclamar Laia.-

En eixe moment les seves mirades es van creuar.

-Que bé que m'hages trobat-va dir la Laia per dir algo.-

Es van agafar de la mà se'n van anar a passejar per la ciutat.

-Vols ser la meua nòvia?-Va preguntar Andrea de sobte .

-S- sí que vull-va respondre Laia.-

Finalment, Laia i Andrea es van enamorar i es van besar.

FI